

SZAKÁLLSZÁRÍTÓ.

Irja: Juhász Gyula.

A husvét margójára.

Arimathiai József tanácsos ellen, ha most él, régen megindították volna az igazoló eljárást.

Asszonyok nézték meg Jézus sirját és asszonyok készítettek neki fűszerszármokat és keneteket. Az új igék és eszmék első hívei és rajongói mindig asszonyok. Adyt is asszony értette meg először igazán.

Az apostolok közül először Péter szerzett tudomást Krisztus föltámadásáról. Magában csodálkozott e dolgon — mondja Lukács evangélioma. Hiszen még fülébe csengettek saját szavai, amelyek háromszor tagadták meg a Názáretit.

A két tanítvány husvét reggelén Jézussal egy úton ment Emmaus felé. De nem ismerték meg a Mestert. Hogyan ismernék meg őt azok a tanítványok, akiknek útja mindenfelé vezet, csak Emmausba nem.

A tanítványok a kenyér megszegésének módjáról ismerték meg végre Jézust. Mennyi szépség és finomság lehetett ebben a mozdulatban. A magvető, aki a szeretet termését adja a világnak.

— Békesség néktek! — ez volt a Föltámadott első köszöntése a tizenegy apostol számára. És ezek megrémültek és féltek tőle. Mit csinálnának ma utódaik, ha szemtől-szembe találkoznának Vele?

Lukács evangélista írása szerint Krisztus föltámadása után megáldá tanítványait és azonnal fölvetették a mennybe. A Golgota után mit is keresne még az Isten fia ezen a földön?

Először Mária Magdalénának jelenék meg husvét hajnalán az Úr, Márk evangélioma szerint. Mária Magdalénának, akiből hét ördögöt űzött vala ki.

Földindulás volt, amikor Krisztus föltámadott. A föld hamarabb megindult, mint az emberek.

A vitézek sok pénzt kaptak a vénektől és a főpapoktól, hogy tagadják le a föltámadást. A klerikálizmus már akkor szót értett a mili-tárizmussal.

Arimathiai József csak titokban vala tanítványa Jézusnak, Nikodémus pedig éjszaka ment vala hozzá. Ma már egy világ tudja e titkot és Nikodémus éjszakája az örök világosságot jelenti. Ők ketten voltak a krisztusi tanítás kathederszocialistái.

Husvét éjjelén vajjon miről álmodnak a temetőben?

A népek temetőjében nem minden sírból van föltámadás.

Rákóczi és Széchenyi, mindketten hazájuktól távol, husvét előtt haltak meg. Pedig mindketten keresztény hittel hirdették nemzetüknek, hogy lesz még egyszer ünnep a világon.

Krisztust sziklasírba helyezték. Erre a sziklára épült az örök élet.

A husvétit tojást pirosra szokták festeni. A vér és az öröm színe egy.

Akik az igazság sirjára köveket hengerítenek, azok nem hisznek Magyarország föltámadásában. Mert Magyarország igazsága csak az igazság Magyarországá lehet!

Szalmakalapok

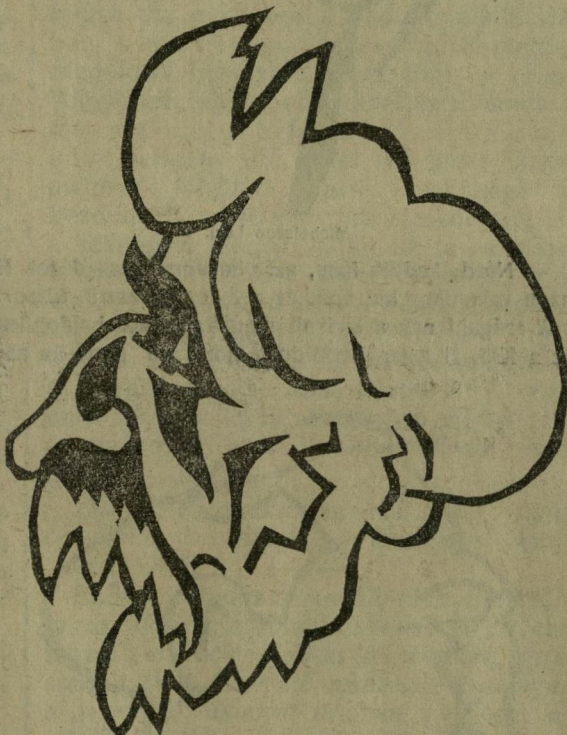
1-a tagál és pikóból, divat színekben 100.000 K-tól. — ALAKÍTÁSOK 45.000 K. 776

Berényi Sándor Kelemen u. 7.

A zenepalota helyett építse föl Szeged a művészetek házát.

Hetek óta állandóan napirenden tartunk minden legkisebb megmozdulást, amelyet a Képzőművészeti Társulat újjáalakítását célzó mozgalom ügyében észlelni lehetett. Ismertettünk érdekes terveket, amelyeket elmulasztottak megvalósítani, eszméket, amelyek ma is megvalósíthatók és munkatervüket, amelyek alkalmasnak látszanak a szegedi képzőművészeti élet föllendítésére. Ezekkel a cikkeinkkel kapcsolatosan König Péter, a zeneiskola érdemes igazgatója egy igen életrevaló, szellemes és stilszerű tervet ismertetett meg velünk, amely megvalósítás esetén alkalmas lenne arra, hogy ne csak a képzőművészetek, hanem a zenei és irodalmi élet föllendítésére is a legmegfelelőbb módokat előteremtse s otthont biztosítson Szegeden az irodalomnak és valamennyi művészeteknek. König a következőben ismertette tervét:

A zenepalotára, mint a zenei élet központi hajlékára, ma még hatványozottabb mértékben van szükség, mint volt annak idején, amikor a budapesti Zeneakadémia és a kultuszminisztérium sürgetésére végre elhatározta a város, hogy a zenei mozgalmak növekvő arányainak megfelelően hajlékot épít a zene muzsájának. Az akadémiától indult ki tehát a nyomás, amelynek lendítőereje meghozta a pályázat kiírása folytán beérkezett ragyogóan szép zenepalotai tervet. Meg is határozták az új kulturépület helyét az Oroszlán ucca, Bajza

König Péter.

ucca és Nádor ucca négyszögén. A telket kisajátította a város, lebonította az épületeket, kifizette a pályamunkát, minden előkészületet megtett tehát arra nézve, hogy a zeneművészet hatalmas, impozáns palotáját fölépíttesse. A tervek a legkisebb részletrajzukig megjárták a minisztériumi fórumokat és elismeréssel találkoztak. És ekkor jött a háború, amelynek dörgésében csüggedten hallgatnak a muzsák. Azóta azonban minden kezdi visszanyerni régi erejét, az aléltságot tett váltotta föl és a szép tervek elpókálódott odújukat bontogatják. Sok régi terv bizony későn ébredt, helyét elfoglalta más. Így történt a zenepalotával is. A telek elveszett, bérpalotát építenek rá. Ez azonban nem jelentheti, hogy az eszme végleg lekerüljön a fórumról és amint tudjuk, már más elhelyezésekről is szó esik. Tény, hogy az okok, amelyek annak idején arra indították a várost, hogy a zenepalota gondolatával foglalkozzék, hogy anyagi áldozatokat hozzon telkekért, pályamunkákért, megsekszorosodtak. A zeneiskola mégsem kívánja

a zenepalotának mint egyedül a zene céljait szolgáló nagy komplexumnak fölépítését, mert beátja, hogy Szegeden minden művészi és irodalmi téren jelentkező fejlődés a szűkre szabott férő határok mellett megbénul, elsorvad, elveszti gyökereit és a stagnálás szörnyű betegségébe esik. König azért nem mond le a zenepalotáról, de kibővítését kívánja valamennyi művészetek számára.

Nemrég történt, a Dugonics Társaság ülésén, hogy a városháza közgyűlési terméből kiszorult a hallgatóság zöme. Ez a kinos jelenség gyakran megismétlődik. A terem férőhelye kicsi lett, mert az irodalom iránti érdeklődés és szeretet túlnőtt a civisváros régen megalkotott keretein. A festők tárlataikkal hontalanul vándorolnak, nem találhatnak meleg otthont, ahol törekvéseiket megértéssel fogadják s ahova állandóan megléphetnek képeikkel. A képzőművészeti kiállítások részére eddig átengedett kulturpalotai nagyterem kiszűkült a város mai koncepciójából. De a bálak, ünnepségek is mind-mind oda kíváncznának a városnak a kulturális igényeknek megfelelő termébe. Legfontosabb volna König szerint mégis az a missszió, amit a zene fejlesztése érdekében teljesítenie a palota. Mert — és itt az érvek tömege zúdul a zene iránt oly kevésbé fogékony város hatósága elé — a zeneiskolának nem a palota kell, hanem tisztességes elhelyezkedés, ahol a tanszakok természetes szaporodásának nem áll útjában a helyszűke, mint a Tukacs-házban, ahol épp ez oknál fogva be kellett szüntetni a háború előtt már működött nagybőgő és juvó tanszakokat. Próbaterem hiányában nyilvános házi hangversenyeket sem tarthat a zeneiskola, holott ez módfelelő fejlesztené a növendékek önállóságát és zenei biztosságát. Azonkívül a zenedében működő testületek, a dalárdák és filharmonikusok nagy tömegeit képtelen már befogadni ez a helyiség. De egyébként sincs rendjén, hogy az oktatástól távol álló testületek elfoglalják ugyanazt a termet, amelyet a növendékek elméleti oktatására használnak és amelyet csak állandó hurcolkodással, padok és butorok elkerülhetetlen rongálásával lehet mindkét célra használatóvá tenni. Tudott dolog az is, hogy a filharmonikusok zömét alkotó katonák már hat óra előtt gyülekeznek a zeneiskola bejárájánál, mialatt a leány-növendékek tanítása folyik a belső termekben. Ez semmiesetre sem lehet kedves az oktatással foglalkozó és pedagógiai érzékkel bíró tanárok előtt. Addig azonban mégsem lehet a bajokon gyökeresen segíteni, míg különféle zenei próbatermeket nem terem a város. Mindez pedig ideálisan meg volt oldva a Spiegel-féle zenepalota tervében, amely legalább ötven éves fejlődési programnak állítódjai szerint készült. A koncertterem 900 ülőhelye és 22 páholya, kitűnő pódiuma koncert orgonával, a pódium melletti művész-helyiségek az ének- és zenekari szereplők számára a legideálisabb perspektívát nyújtották a jövő fejlődésére.

Ma még el sem képzelhetők azok a nagyszabású hangversenyek, amelyeket a művészi erő és képesség teljében játszva meg lehetne valósítani, ha a 70 tagú zenekar és a 100 tagú énekkar egyszerre egyazon pódiumon el tudna helyezkedni és próbákat tudna tartani.

Addig ugyanis, ha a próbatermekért minden csoportnak külön kell fizetni, annyira megdrágul a monstre hangversenyek kiadása, hogy nem érdemes elkészülni rájuk. Mindezt összegezve, König Péter mégsem ebben látja Szeged művészeteket pártoló legnagyobb föladatát, hogy a zenepalota egyesegyedül a zene számára épüljön föl. Eszméje és terve az, hogy legyen ez a palota

a művészetek háza

és díszítse a palotát ez a fölírás: **A művészeteknek.**

A dolog lényegéhez ma csak ez a megjegyzésünk. A terv nemes, szép, kifizetődő a városnak és igen könnyen megvalósítható. A Spiegel-féle zenepalotai terv oldalszárnyait föl kellene emelni a középső homlokzat magasságáig és a hangversenyterem fölött elsőrendű kiállítási termet nyernének. Elhelyezés szempontjából jó és dekoratív megoldásnak tartanánk a Stefánia-sétány gyerekjátszó terét. Ez a megoldás a Kulturpalotával való párhuzama folytán is díszessé tenné a tiszaparti frontot.

Legeyel Vilma.

Szobafestő munkákat egyszerű és díszes kivitelben legolcsóbban készít Kédel József szobafestő és mázoló-mester Liszt u. 8.